

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Praha 1, Staroměstské náměstí 932/6, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2024, č. j. 54 A 92/2023 - 14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2023, č. j. MMR-61609/2023-83, č. j. MMR-57604/2023-83 a č. j. MMR-57581/2023-83, která se měla údajně týkat jeho žádostí o poskytnutí blíže nespecifikované informace podaných u Krajského úřadu Středočeského kraje podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Žalobce současně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[2] Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 3. 1. 2024, č. j. 54 A 92/2023 - 10, vydaným asistentkou soudce (dále též „první usnesení“), krajský soud výrokem I. zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků, výrokem II. zamítl jeho žádost o ustanovení zástupce, výrokem III. vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku a výrokem IV. vyzval žalobce k odstranění vad podané žaloby. Nadepsaným usnesením (dále též „napadené usnesení“) krajský soud k námitce žalobce první usnesení potvrdil a poučil stěžovatele o možnosti podat proti němu, v rozsahu, jímž potvrzuje výroky I. a II. prvního usnesení, kasační stížnost.

[3] Proti napadenému usnesení krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud výroky I. a II. změnil tak, že se jeho žaloba neodmítá. Rovněž požádal o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce z řad advokátů.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 2. 2024, č. j. 3 As 29/2024 - 7, výrokem I. zamítl stěžovatelovu žádost na ustanovení zástupce a jelikož důvody, které

stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, nepovažoval za natolik konkrétní, aby je bylo možné považovat za kasační námitky ve smyslu § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), vyzval stěžovatele výrokem II., aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnil kasační stížnost o konkrétní důvody, pro které považuje rozhodnutí krajského soudu za nezákonné a aby rovněž uvedl, co navrhuje. Stěžovatele zároveň poučil, že pokud této výzvě nevyhoví, tj. neodstraní-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě a v řízení pro tyto nedostatky nebude možné pokračovat, kasační stížnost odmítne (§ 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona). O žádosti o osvobození od soudních poplatků Nejvyšší správní soud s ohledem na závěry plynoucí z usnesení rozšířeného senátu tohoto soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, č. 3271/2015 Sb. NSS, nerozhodoval.

[5] V doplnění kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že krajský soud vůči jeho osobě pokračuje „v metodice vytvořené StB“. V dalším se jeho podání zabývá domnělým pochybením Krajského úřadu Středočeského kraje, ve vztahu k tomu, že „OV kryl a kryje po řadu let protiprávní jednání SU Čáslav vůči mé osobě“. Domnívá se, že se jedná o spiknutí proti jeho osobě, má za to, že zjistil tendenční a korupční postupy, jimiž došlo k ovlivnění justice. Poukazuje na praktiky StB a pronásledování jeho osoby, a nadále trvá na tom, aby mu byly vydány informace, o které žádal. Opětovně požádal o bezplatnou právní pomoc, aniž by svou žádost odůvodnil.

[6] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je stěžovatel povinen v kasační stížnosti uvést, z jakého důvodu napadá rozhodnutí krajského soudu. Kasační stížnost lze přitom podat jen z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

[7] Podle § 106 odst. 3 věta první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[8] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatel ani přes výzvu obsaženou v usnesení č. j. 3 As 29/2024 - 7, svá tvrzení uvedená v kasační stížnosti a v navazujícím podání dostatečně skutkově a právně nekonkretizoval a nespécifikoval tak, v čem spatřuje nezákonnost napadeného usnesení krajského soudu. Z tvrzení, která uvedl v kasační stížnosti i jejím následném doplnění, je patrné, že subjektivně pociťuje jistou ujmu, která mu napadenými rozhodnutími žalovaného měla vzniknout. S rozhodovacími důvody, na kterých krajský soud založil napadené usnesení, však nikterak nepolemizuje, nýbrž pouze popisuje celou řadu domnělých (negativních) postupů České republiky (či jejích orgánů) vůči své osobě. Jinými slovy, na argumentaci krajského soudu v napadeném usnesení stěžovatel žádným způsobem nereaguje.

[9] Jelikož kasační stížnost neobsahuje všechny obligatorní náležitosti a stěžovatel ani přes výzvu soudu vady kasační stížnosti neodstranil, nelze pro tento nedostatek v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[10] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Žalovaný nebyl účastníkem

pokračování

tohoto řízení o kasační stížnosti, žádné náklady řízení mu tudíž vzniknout nemohly, proto o nich Nejvyšší správní soud nerozhodoval.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2024

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu